

En slät snok

döddes af olyckshändelse vid gräfvandet af ett dike på Munkens egendom 13 km. söder om Linköping i juli 1918. Senare har äfven en liten unge af samma art tillvaratagits därstädes. S. E. L.

Starar, som lägga en andra kull.

Då jag tror det kan vara af intresse för F. o. F., ber jag få meddela, att ett par starar här vid Spångsholm i år uppfödt 2 kullar ungar. Första kullen lämnade boet på samma gång som de öfriga holkarna eller $\frac{5}{6}$ — $\frac{10}{6}$. Därefter var det tyst i holken till $\frac{22}{6}$, då jag reste bort för en tid. Dock hade jag iakttagit, att en stare äfven då ibland besökte holken. Då jag $\frac{25}{7}$ återvände flögo båda stararna flitigt till holken med mat och ett lifligt pipande hördes från densamma. Ännu $\frac{28}{7}$, då jag ånyo reste bort, hade ungarna ej lämnat holken. Att det här vore fråga om någon försenad äggläggning på grund af bristande boplatser, håller jag för otroligt, då stararna i år äro föga talrika och flera hål, där de förra året byggde, i år stått obebodda.

Å. Hallander.

Ovanlig blomningstid för sälg.

Sista dagarna af juli och ännu i början af augusti iaktogs här ett 10-tal blommande hanhängen af *Salix caprea*. De växte ensamma i toppen af små, bladiga sidokvistar på en cirka 1,5 m. hög buske i en solig backe åt söder. Under busken iakttog jag rester af gamla hanhängen. Tyvärr är det mig omöjligt att säkert afgöra, huruvida dessa härröra från en tidigare blomning i år eller från ett föregående års blomning.

Likaledes iaktogs några hanhängen af samma växt på en cirka 2,5 m. hög buske, som växte på en skuggig plats långt ifrån den förstnämnda. Äfven under den busken iaktogs rester af gamla hängen.

Ulvesund, Ljungskile (Bohusl.) den 2 aug. 1918.

Carl H. Lindroth.

Missbildad kråka.

I går ihjällogs af mig under mätningsarbete ett par kilometer öster om Västerås en årsunge af kråka med en högst ovanlig missbildning. Exemplaret i fråga hade nämligen endast en vinge, och denna var fullkomligt normalt utvecklad. På den andra vingens plats fanns endast en tunn knippa täckfjädrar af svart färg och högst omkring 6 å 7 cm. längd. Intet spår af yttre våld stod

ptäcka,
om en
meddel
an från f

D

I »Wild
i reviret
vänstra b
en mellerst
h var 2,5
rtande voro
om haft ti
äkning läm
nder foster
rhållit en
ärytan ha
plats för huf
så när fullsti
tän få plats
tes, i trängs

Svensk

Ofvann

»att sprida
väcka och
naturvetensl
genom att
vunnit en l
någon tid
och entusi
bana. Det
och rikt ill
ej mindre
handlar on
ordförande,
sättningar

att upptäcka, hvarken sår eller ärr. Som jag aldrig tillförene hört talas om en så total defekt på en vild fågel, har jag ansett mig böra meddela fyndet. Tyvärr hade jag ej tillfälle att medföra kråkan från fyndplatsen.

Högaktningsfullt
Dag. E. Hanners.

Dubbelmissbildning på bakfot af rådjur.

I »Wild und Hund» för 3 maj i år omtalar Forstrat SCHMIDT, att i reviret Ratibor i Schlesien ^{11/8} 1917 skjutits en råbock, som på vänstra bakbenets innersida företedde trenne öfvertaliga klöfvar. Den mellersta af dessa nådde nästan ned till de normala lättklöfvarne och var 2,5 cm. långa och 0,5 cm. bred. De på båda sidor därom sittande voro 1,75 cm. långa och 1 cm. breda. Prof. TORNIER i Berlin, som haft tillfälle att se ifrågavarande rådjursben, har efter undersökning lämnat följande förklaring öfver missbildningens tillkomst. Under fostertiden har det inre vristbenet i yttre raden (*cuneiforme*) erhållit en skada, som spräckt det i två hälfter. Från hvardera särytan ha sedan utbildats öfvertaliga tår. Det fanns dock endast plats för hufvudtå och sidotå af det yttre paret att komma till något så när fullständig utveckling. Af det inre paret kunde blott hufvudtån få plats att växa ut, under det att sidotån alldeles undertrycktes, i trängseln mellan de föregående och det normala benet.

Litteratur.

Svenska Linné-Sällskapetets Årsskrift. Årg. 1. 1918.

Ofvannämnda sällskap stiftades förlidet år. Dess ändamål är, att sprida kunskap om Carl von Linné och hans verk samt atticka och underhålla intresset och vördnaden för vårt lands största naturvetenskapliga minne». Sällskapet söker bl. a. vinna sitt mål genom att utgifva skrifter om Linné och hans lärjungar. Det har ännit en liflig tillslutning, och dess första årsskrift, som nu sedan någon tid föreligger, lämnar ett vackert vittnesbörd om den kraft och entusiasm, hvarmed sällskapet tagit de första stegen på sin bana. Det är en smakfullt utstyrd publikation med ett intressant och rikt illustrerad innehåll. Den första och största uppsatsen på mindre än 79 sidor med 31 textfigurer och 5 helsidesplanscher handlar om Linnés Hammarby och har till författare sällskapet förordade, prof. TYCHO TULLBERG. Ingen kunde ha större förutsetningar än han, Linnéättlingen och naturforskaren, att skildra